

Nr 871

Av herrar **Senander** och **Johansson** i Stockholm, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 178, angående lönegradsplaceringen för vissa tjänster m. m.*

I propositionen föreslås ändrad lönegradsplacering m. m. för bl. a. sjuksköterskor och motsvarande vårdpersonal inom det statliga sjukvårdsområdet. Omkring 3 500 dylika befattningar föreslås sålunda till lönegradsuppflyttning. Mot förslaget i denna del har vi inga invändningar att göra. Tvärtom måste det hälsas med tillfredsställelse att det betydelsefulla och krävande arbete, denna personal utför, blivit föremål för en uppvärdering.

Emellertid har en grupp sjuksköterskor i annat avseende kommit i en ogynnsammare situation än övriga grupper. Vi syftar på laboratorie- och röntgenöversköterskorna vid bl. a. karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet. De har visserligen i likhet med övriga grupper erhållit lönegradsuppflyttning. Men denna har de fått betala med en förlängning av arbetstiden från 42 till 45 timmar i veckan. Den kortare arbetstid, denna grupp översköterskor för närvarande har, är motiverad av särskilda hälsorisker, som är förknippade med deras sysselsättning. Att nu beröva dem denna förmån kan inte anses försvarbart. Riskerna är inte mindre nu än på den tid den kortare arbetstiden genomfördes.

Även ur andra synpunkter är det icke försvarbart att förlänga arbetstiden för denna grupp sjukvårdspersonal. Utvecklingen under senare år har medfört kortare arbetstid för praktiskt taget alla samhällsgrupper. Vid uppgörelser om löner och andra arbetsvillkor brukar i allmänhet, och inte minst beträffande statens anställda, förbindas det förbehållet, att ingen bör få lida minskning i de förmåner som tidigare utgått. Men i här berörda fall har dessa viktiga omständigheter förbisetts eller lämnats ur räkningen.

Det bör dessutom erinras om att förlängningen av översköterskornas arbetstid kommer att medföra organisatoriska svårigheter på vederbörande avdelningar på grund av att en del av de där arbetande sjuksköterskorna alltjämt kommer att ha 42 timmars arbetsvecka. Denna del av sjuksköterskepersonalen har bibehållits vid denna kortare arbetstid, enär den icke nu kommit i fråga till lönegradsuppflyttning. Självfallet måste det förhållandet att det på samma avdelning finns sjuksköterskor med olika arbetstid åstadkomma vissa svårigheter vid upprätthållande av driftens behöriga gång.

Slutligen bör framhållas att förlängningen av arbetstiden för berörda översköterskor kommer att inverka menligt på den redan förut svåra rekry-

teringen. Enbart ur denna synpunkt ter sig arbetstidsförlängningen som föga välbetänkt.

Med hänvisning till vad vi sålunda anfört får vi hemställa,
att riksdagen måtte, med godkännande i övrigt av Kungl. Maj:ts proposition nr 178, uttala sig för att den för över-sköterskorna vid karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet nu gällande arbetstiden av 42 timmar i veckan måtte bestå.

Stockholm den 15 november 1960

Knut Senander

Gustav Johansson
